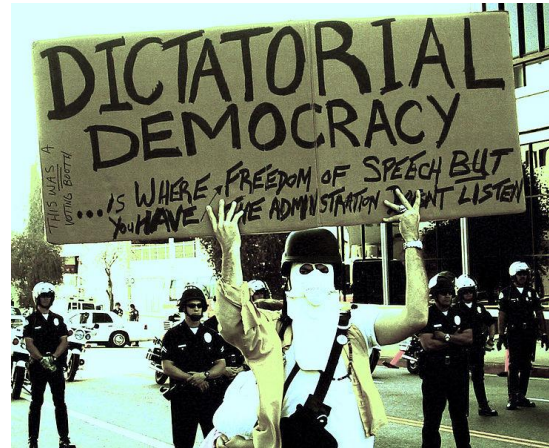

Príklad číslo 1

Každý má právo na slobodu prejavu a zhromažďovania

Ako sme videli, Bali Marzecova bola pripravená o niektoré svoje práva, najmä o právo na slobodu prejavu a právo na verejné združovanie sa. A to napriek tomu, že Slovensko tieto práva chráni nielen svojou ústavou, ale rovnako tak sa zaviazali ich dodržiavať podľa niektorých ďalších dokumentov, ktoré prijalo a zaviazalo sa nimi riadiť.

Ako už bolo spomenuté predtým, ľudské práva prináležia každej osobe na svete. A to bez výnimky. Platí to teda aj pre tento prípad. Sloboda prejavu je naše politické právo, zahŕňa slobodu mať vlastný názor bez toho, aby sme poškodzovali ostatných, dáva nám tiež právo hľadať, prijímať a ďalej šíriť informácie a myšlienky aj naprieč hranicami bez obmedzení. Ďalším politickým právom je sloboda zhromažďovania, ktorá nám zaručuje právo pokojne sa zhromažďovať alebo združovať sa.

Zdroj: <http://commons.wikimedia.org>

Napriek tomu, že tieto práva zaručuje Všeobecná deklarácia ľudských práv OSN, a sú tiež garantované zákonmi väčšiny krajín - vrátane Slovenska - miera, do akej sa tieto práva dodržiavajú sa v krajinách značne líši. Najviac sa tieto práva porušujú v krajinách s autoritárskymi či totalitnými režimami - napríklad Turecko, Kazachstan či Rusko opakovane maria verejné zhromaždenia, Turkménsko a Severná Kórea zas ani len nepredstierajú, že niektoré z týchto práv rešpektujú. No dobiehajú ich aj mnohé demokratické krajiny, ako napríklad USA, ktorých sloboda médií rok za rokom upadá ([Reportéri bez hraníc, štatistiky](#)).